

Xcèntric

dijous 26 de febrer 20.30h

MONOGRÀFICS

EL PROPI I L'ALIÈ

Sliding off The Edge of The World

L'èsser es divideix sempre entre el seu món propi i la necessitat de formar part del món aliè. La globalització i la distribució massiva d'informació contribueixen a aquesta sensació incòmoda de tensió entre el nostre ésser físic i l'èsser virtual. Aquesta sèrie de films confirmen que no estem sols en la nostra incomoditat: sentir-se atrapat en un videojoc, la raresa dels objectes que ens envolten, el suïcidi i la sensació de relliscar cap enfora del planeta terra...

Darkness Light Darkness, Jan Svankmajer, 1989, 8', 35 mm

Saute ma ville, Chantal Akerman, 1968, 10', 16 mm

She Puppet, Peggy Ahwesh, 2001, 15', vídeo

Leo es pardo, Ivan Zulueta, 1976, 12', 16 mm

On the Edge, Curtis Harrington, 1949, 6', 16mm

Sliding off The Edge of The World, Mark Street, 2000, 7', 16 mm

Jan Svankmajer

En els últims quaranta anys, l'obra de Svankmajer el consolida com un dels personatges més apreciats, sorprenents i imaginatius del cinema surrealista. Fa servir una delirant combinació de marionetes, persones, animació, "stop-motion", i imatges fotogràfiques. Els films de Svankmajer descriuen un univers oníric sempre fosc, macabre, agut i perversament visceral. Ha inspirat cineastes com Tim Burton i Terry Gilliam. **Darkness /Light / Darkness** (fosc, llum, fosc) Una coreografia en la qual parts del cos lluiten per posar-se d'acord i convertir-se en un tot: el cos humà, dins l'espai claustrofòbic d'un interior empaperat. Després de la lluita per sobreviure i organitzar-se per tal de ser un cos, l'home cau en l'existencialisme. Una mirada pessimista sobre el nostre propòsit al planeta terra. ¿Per a què som vius?

Chantal Akerman

Saute ma Ville, 1968

Veiem una adolescent que entra a la seva cuina i amb una sèrie de moviments que fan pensar en Chaplin, comença a realitzar tasques rutinàries d'una manera dissonant. L'adolescent és la mateixa Akerman. El ritme del film queda marcat per les tasques domèstiques típiques; l'humor i l'horror emergeixen davant el descontrol d'aquestes tasques. La jove canta *la-la-la* amb la insistència d'una criatura que demana que estiguin per ella, cada gest és l'expressió d'una implosió psíquica. La dislocada activitat és el preludi...

Peggy Ahwesh

She Puppet, 2001

Tomb Raider. En aquesta versió poc ortodoxa del videojoc, Lara Croft es veu immiscida en el dubte

existencial i en lloc de dedicar-se a sobreviure es lliure a les grans preguntes filosòfiques. Repassa les grans narratives, marxista, freudiana i fa servir textos de Fernando Pessoa, Joan Russ i Sun Ra. ¿Què és el progrés? Al film Lara Croft es veu atrapada en la seva identitat virtual i es converteix així en metàfora de la nostra pròpia existència, atrapada en un món cada vegada més artificial.

Ivan Zulueta

Un dels personatges més enigmàtics del cinema espanyol. El seu llargmetratge més conegut, *Arrebato* suggereix que l'obsessió per l'art del cinema, la paranoia i l'al·lucinació són inseparables. El cinema ens situa en un espai entre el pensament conscient i l'al·lucinació.

Leo es Pardo, 1976

Ofereix un ús lúdic de les tècniques més elementals del cinema tot subratllant allò intrínsecament màgic del setè art.

Curtis Harrington

Un dels pioners del cinema experimental americà, amic de Kenneth Anger, i que després es va dedicar a un cinema més clàssic dins els estudis de Hollywood. Els primers curts mostren una joventut plena de preguntes, innocència i talent.

On The Edge

Protagonitzat pels seus pares. Amb mitjans escassos i una fotografia impecable, Harrington crea un moment en el que dues persones estan juntes però no es veuen. Una mirada angoixant a l'estil de Sartre que descriu la incapacitat de veure'ns, restant sempre aïllats.

Mark Street

Sliding Off the Edge of the World, 2001

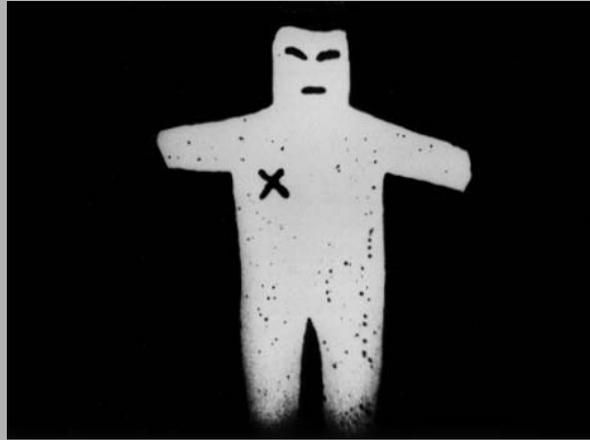
La manipulació d'imatges filmiques fa que la família de l'artista aparegui i desaparegui a la pantalla. Els primers dies en família en un paisatge interior que queda distorsionat. La fotografia com a instrument de la memòria: una imatge fotogràfica reemplaça els moments realment viscuts i en certa manera ens allunya de la nostra pròpia història, la paralitza per col·leccionar-la però l'experiència viscuda no es recupera. Diferents reflexiones. L'inevitable pas del temps. En un món cada vegada més digital, la imatge del cinema representa el passat?

Per a més informació: www.cccb.org/xcentric

PROPERA SESSIÓ: 29_02_04

INDEPENDENTS ENTRE GRATACELS: We Can't Go Home Again, NICHOLAS RAY

Tribulation 99: Alien Anomalies Under America

Tribulation 99: Alien Anomalies Under America

